सरख

मेदिनी ॥ च्योतिश्वती । जासी । इति राज-विषेष्टः ॥ वीमजता । इति श्रव्यक्तिका ॥ बुद्धश्वतिविशेषः । इति चिकास्त्रशेषः ॥ दुर्गा । यथा, देवीपुरागे ४५ खधाये । "खराः खरगशीजलात् गेथास्थाः सप्त

कीर्त्तिता:।

खितप्रापणहाने वा तेन देवी सम्खती॥"
वाग्देवता। तत्वंथाय:। जाच्यी २ भारती ३
भाषा ४ गी: ५ वाक् ६ वाणी ०। इत्यमर:॥
इरा प चारहा ६ गिरा १० गिरांदेवी ११
गीर्देवी १२ ईचरी १३ वाचा १४ वचयामीग्रा १५ वाग्देवी १६ वर्णमालका १०।
इति ग्रन्थरतावली॥ गी: १८ शी: १६। इति
जटाधर:॥ वाक्येचरी २० खन्यसन्थेचरी २१
सायंसन्थादेवता २२। इति क्विक्त्यक्ता॥॥
सस्या उत्यन्तादि यथा, जच्चविक्ते जच्चाखरी।
३। ५२—६३।

सीतिकवाच।

"वाविकंभूव कर्यका धर्मस्य वामपार्यतः।
सित्तम् किंमती वाचात् द्वितीया कमवावया।
व्याविकंभूव तत्त्र वाचात् द्वितीया कमवावया।
व्याविकंभूव तत्त्र वाचात् द्वितीया कमवावया।
व्याविकंभूव तत्त्र वाचायुक्तकधारियी।
कोटिपूर्य द्वांभाष्ट्रा प्रस्तक्ष चलेचना।
विद्वाद्वं सुकाधाना रतामरयभूषिता।
विस्ता सुरती वामा सुन्दरीयाच सुन्दरी।
श्रेष्ठा श्रुतीनां प्राच्यायां विदुषां चननी परा।
वागधिष्ठाळदेवी वा कवीनामिष्ठदेवता।
श्रुष्ठ व्याव्यक्तिया च प्रान्तकृपा सरखती।
गोविन्दपुरतः खिला चगौ प्रयमतः सुखम्।
तज्ञामगुष्कीकिंच वीयया वा ननर्भ च।
कतानि यानि कर्मांथि कर्वो कर्त्वो युगे युगे।
तानि वर्कााथ इरिया तुष्ठाव संपुटाञ्चावः॥

ष्टरम् ॥ प्रमम्य तं यासी शुक्का प्रस्टवदना यती।

उवार सा सकामा च रत्नसिं हासने वरे ॥ इति वासीतनं स्तोनं प्रात्तरताय यः पटेत ।

बुह्मिन् सीर्थि विद्यावान बच्चीवान् पुन्न-

वान् यहा।"

जाप च तनेव गयेग्रखंखे। १०। ६१—६०।

"वा च ग्राक्त: खरिकाचे पच्छा चेश्वरेक्छ्या।
राषा पद्मा च वाविनी दुर्गा देवी वरखती।
प्राथाधिष्ठानी या देवी कथास्य परमात्मनः।
प्राथाधिष्ठानी या देवी कथास्य परमात्मनः।
प्राथाधिष्ठानी या देवी कथास्य परमात्मनः।
प्राथाधिष्ठान्द्रदेवी चर्चमङ्गक्तवारिकी।
परमानन्द्रस्पा च वा कथी: परिकीर्तिता।

विद्यासिष्ठाची या देवी परमेग्रस्थ दुर्लभा।
विद्यास्वयोगमाता चा चाविची प्रकीत्तिता ।
वृद्धे प्रिष्ठाची या देवी चर्चम्यात्तस्वरूपिया।
चर्चमानात्मिका चर्चा चा दुर्ग वृग्गेनामिनी।
वागिधिष्ठाची या देवी ग्रास्त्रमानप्रदा सदा।
स्वयाक्यकोद्भवा या च सा च देवी सरस्वती।
पच्छादी स्वयं देवी म्यूसप्रस्तिरीचरी।
ततः स्टिस्तमेयेव बचुधा क्वया च सा ॥" ॥।
तस्याः पूजादिर्यथा,—

श्रीनारायण उनाच।
"आदौ सरस्तीपूजा श्रीक्षणेन विनिर्मिता।
यत्मदाद्यानुत्रेष्ठ स्त्रज्ञों भवति पिष्टतः।
याविभूता यदा देनी नक्षतः क्षण्योधितः।
इयेव क्षणं कामेन कासकी कामकपिणी॥
स च विज्ञाय तद्वावं सर्वेजः सर्वमातरम्।
तासुनाच हितं सर्वं परिणामसुखावहम्॥

श्रीक्षण उवाच।
भन नारायमं साध्वी महंग्रं तं चतुर्भुं जम्।
युवानं सुन्दरं सर्व्यगुणयुक्तस्य मह्ममम्।
कामनं कामिनीनास्य नासास्य कामपूरकम्।
कोटिकन्दर्पनावग्यकीनान्यक्षतमीन्यरम्॥
कान्ते कान्तस्य मां क्रवा यदि स्यातुमिन्दे स्व्विति॥
यो यसात् वन्तवान् वास्य ततोश्यं रिचतुं

कर्थं परान् साधयति यदि खयमनी खर:॥ बर्नेशः वर्नशासाइं राघां वाधितुमचमः। तेजवा महामा वाच व्हिषेश च गुर्थेन च ॥ प्राथाधिष्ठाची देवी सा प्राथांस्य तृष क: चम:। प्राणतीयपि प्रयः क्षत्र केषां वास्ति च कञ्चन । त्वं भद्रे गच्छ वे कुच्छ तव भद्रं भविष्यति। पति तमी यरं जला मीदख सुचिरं सुखम्। बोभमो इकामको प्रमान हिंचा विवर्जिता। तेजसा तसमा तच्यी रूपेस च गुर्सेन च। तया चाई तव प्रीव्या प्रश्वतालं प्रयास्वति। गौर्वं महरात्त्वां करिष्यति पतिर्देशेः॥ प्रतिविश्वेष्ठ ते पूजां महतीं ते सुदान्विता:। मावस्य शुक्तपश्चन्यां विद्यारम्ने च सुन्दरि॥ मानवा सनवो देवा सुनीन्द्राश्च सुसुद्धव: । सन्तक योगिन: सिहा नागगत्वर्वराच्या: ॥ मंद्वरेख करिव्यन्ति करूपे करूपे लयाविध। भित्तयुक्ताच दत्वा चैवीपचाराणि घोड्शः काख्याखोक्तविधिना ध्यानेन स्तवनेन च । नितिन्त्रिया: संयताच घटे च पुस्तकेश्व च । छला सुवर्णगुटिकां गम्बचन्द्रविताम् । कवचंते यही व्यक्ति कब्छे वा दिश्विशे भुने। पठिष्यन्ति च विदांस: पूजाकाखे च पूजिते । इतुक्रा पूजयामास तां देवीं सर्वपूजित: । ततस्तत्पूजनचत्रुक्रसविष्णमद्वेषराः। व्यनन्तवापि धम्मेच सुनीन्द्राः सनकाद्यः। सर्वे देवाच मनवी हृपाच मानवादय:। वभूव पूजिता निवा सर्वेजोके: सरखती ॥

नारद उवाच।
पूजाविधानं स्तवनं ध्यानं कवचमीधितम् ,
पूजीपयुक्तनेविदां पुष्पच चन्दनादिकम् ।
वह वेदविदां श्रेष्ठ श्रोतुं कौतू इलं मम।
वह ते साम्पृतं ग्राञ्चत् किमिदं श्रुतिग्रुन्दरम् ।
श्रीनारायस उवाच ।

प्रस्त नारद वन्तामि काष्णपाखीत्तपहितम्।
जगन्नातुः चरखत्याः पूजां विधिसमन्विताम् ॥
माघस्य गुक्तपश्चमां विद्यारम्मदिनेशि च ;
पूर्वेशिद्व संयमं काला तचाद्वि संयतः गुचिः ॥
सावा निकातियां काला घटं संख्याप्य मित्ततः ।
संपूष्य देवषट्काच नैवेदादिभिरेव च ॥
मखीग्रच दिनेग्रच विद्विं विद्यां प्रिवं प्रिवाम् ।
संपूष्य संयतो गेची ततोश्भीष्टं प्रपूजयेत् ॥
ध्यानेन वन्त्यमाखीन ध्यालावाच्च घटे वृधः ।
ध्याला पुनः घोड्णीपचारेख पूजयेदृत्रति ॥
पूजोपयुक्तं नैवेदां यद्यदेदे निक्रिपतम् ।
वन्त्यामि संप्रतं किचित् यथाधीतं यथा-

नवनीतं दधि चीरं लाजच तिललङ्ख्यम् । इचुभिच्चरसं भुकावर्णपक्षगुड्ं मधु॥ खिलनं प्रकरा पुजाधान्यस्याचतमचतम्। चाखितयुक्तधान्यस्य पृथ्वं शुक्तमोदकम्। ष्टतस्यवसंस्कारे हिविधात्रच बञ्जनै:। यवगोधूमचूर्यानां पिष्टकं एतसंस्कृतम् ॥ पिष्टनं खिल्तिस्यापि पकारम्भापलस्य च। परमाज्ञच सञ्चलं पिराज्ञच सुधीपमम् ॥ नारिकेलं तदुद्वं के भरं खलमाई कम्। पकरस्भामलं चार श्रीमलं वहरं पलम्। कालदेशोद्भवं पक्षफलं शुक्तं सुसंस्कृतम्। सुगन्धि पुकापुव्यच सुगन्धि पुकाचन्दनम् । नवीनश्कावस्त्रस् श्रास्त्रस् सुन्दरं सुने। माल्यच शुक्रपुर्वाण शुक्रचारच भूषणम् । यद्रच श्रुतौ धानं प्रश्रसं श्रुतिसन्दरम्। त्तिबोध महाभाग भयभञ्जनकार्यम् । सरखतीं शुक्रवर्णा विस्ततां सुमनोचराम्। कोटिचन्द्रप्रभास्टपुरश्रीयुक्तवियहास् ॥ विष्णुडांशुकाधानां सस्तितां सुमनोचराम् । रत्वारेन्द्रानभागवरभूषगभूषिताम्। सुपूजितां सुर्गगे बैचाविषा प्रिवादिभि: । वन्दे भक्ता च वन्दां तां सुनीन्त्रमनुमानवे:। एवं ध्याला च म्हलेन सर्वे दस्ता विचल्लाः ॥ संस्त्य कवचं भ्रता प्रसमेह्यहवद्ग्रि। येषां येषासिष्टदेवी तेषां नित्या क्रिया सुने । विद्यारको च वर्षानी सर्वेषां पचमीदिने। वर्जीपयुक्ती म्हलस वैदिकार चिरं परम् । येषां येनीपदेशो वा तेषां स मृत एव च। सरखतीचतुर्थनो बङ्गिजायान्त एव च । लच्यीर्मायादिकचीव मन्त्रीय्यं कल्पपादपः। पुरा नारायगाचीमं वाल्मीकाय क्रपानिधि: प्रदरी जाह्नवीतीरे पुराश्चेत्रे च भारते। स्युर्दे च प्रकाय पुष्करे स्थंपर्विश ।

37/73